

PREGÀRIA

RECORDANT EL 6 DE GENER DE 1826

Ambientació

Col·locar una imatge de Joaquina al costat de la Paraula a l'oratori o al costat del Naixement.
Col·loqueu també algun document congregacional.
Disposar de 3 espelmes apagades

Monitora 1

Avui és dia de Festa, una festa gran. És festa a l'Església que celebra avui l'Epifania del Senyor, és festa per a les famílies que es desperten amb les cases plenes d'il·lusió i és una gran festa per a la família Vedruna que celebra 200 anys d'aquell matí en què Joaquina pronuncia els seus vots davant el bisbe Don Pau de Jesús Corcuera. Avui, dos segles després, ens unim a l'Església i a la família Vedruna per, com ho va fer Joaquina, renovar els nostres vots, el nostre compromís Laïcal o la nostra opció fonamental de seguir Jesús en la família Vedruna.

I com no podia ser altrament, comencem la pregària en el nom del Déu trinitat, el Déu família que ens crida i ens convoca: "En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit sant"

HIMNE DEL BICENTENARI <https://www.youtube.com/watch?v=sLNRD6BdB9k>

Amb quin goig celebren dos segles de vida donada,
d'amor que mai no diu prou, d'abraçades que s'allarguen
per a fer arribar a tots, l'amor del bon Jesús.
Enmig de tantes penúries Déu té cura de tothom
com ho fa amb els ocells, i és això que ens dona a tots
nova vida i noves forces, per seguir sempre endavant.
AMB TU JOAQUIMA, VOLEM SEGUIR CAMINANT.
TU ETS LA NOSTRA MARE I L'EXEMPLE, DONA DEL SÍ CONFIAT.
¡TOT PER AMOR I RES PER LA FORÇA!
UN LLEGAT A NOSTRES MANS QUE HEM D'AGRAÏR. (2 vegades)
Amb quin goig celebren dos segles de foc abrusant,
de casa de portes obertes, d'abraçades que sostenen
als petits i als qui pateixen, teixint humanitat.
Família Vedruna som, el teu Regne ens esperona,
l'alegria, nostra virtut, i tu omplis nostres vides
d'esperança i fermesa per seguir sempre endavant.

Monitora 2

“Era el dia de l'Epifania del Senyor de l'any 1826. Joaquina s'aixeca radiant. Tot el seu ésser sembla una manifestació de l'amor de Déu. Per fi ha arribat el moment de fer pública la seva consagració a Déu en l'Església. Com els mags, va veure l'estrella; tenia aleshores 12 anys, i durant 30 n'ha anat seguint la llum. Avui, aquesta llum ha quedat fixa sobre la casa del Manso Escorial. Aquí els necessitats hi trobaran Jesús en les Germanes.

Sentint fort el goig i l'esperança dins el seu cor, surt de casa. Fa fred i la neu és glaçada, però no se n'adona. Va de pressa cap al palau episcopal, on l'espera el bisbe. Dins seu hi porta la fidelitat de tota la seva vida. Des d'aquell primer dia, en què, conscient del seu compromís en el Baptisme, va dir sí a Jesús, la seva vocació ha estat la mateixa: fer la voluntat del Pare. El nou estil de vida que està a punt de començar l'ajudarà, d'una altra manera, a viure l'Evangelí.”[1]

[1] Joaquina de Vedruna. Lydia Martín Bendicho

Monitora 1.

Escolta els records del teu cor, aquell matí o tarda de la teva primera professió o de la teva professió perpètua, del dia en què vas pronunciar el teu compromís en la família Vedruna... sembla que les nostres entranyes, com les de Joaquina, s'estremeixin avui, anys després. Dona gràcies a Déu, perquè ens manté fidels en la seva fidelitat.
(silenci)

Monitora 2

Joaquina entra al palau episcopal urgida per l'amor. Entra a la sala on l'espera el bisbe Corcuera qui l'escolta en confessió. Allí, agenollada als peus del bisbe, i amb profund convenciment proclama lentament:

**Porta per on va entrar
Joaquina**

“Jo, Germana Joaquina del Pare Sant Francesc, resolta i determinada de fer de mi mateixa un sencer sacrifici a Déu amb més força i perfecció, desconfiant de mi i confiant en la gràcia del Senyor, en la protecció de Maria Santíssima, la meva Mare de la Muntanya Carmel, de tots els Àngels i Sants, en particular del meu Patró; viure en obediència al meu Prelat i “Jo, Germana Joaquina del Pare Sant Francesc, resolta i determinada de fer de mi mateixa un sencer sacrifici a Déu amb més força i perfecció, desconfiant de mi i confiant en la gràcia del Senyor, en la protecció de Maria Santíssima, la meva Mare de la Muntanya Carmel, de tots els Àngels i sant; lliure i espontàniament faig vot i prometo per tota la meva vida de viure en obediència al meu Prelat i Pare, a l'Il·lm. Sr. Bisbe, i qui ell m'enviï, com també a la Prelada o Mare que em sigui posada per Superiora, en altíssima pobresa i perfecta castedat; com igualment d'observar les Ordenacions i Estatuts de la nostra Congregació, aprovats per l'Il·lustríssim i Reverendíssim Sr. Pau de Jesús, Bisbe de Vic: i finalment proposo lliurar-me en tot a la més fervorosa caritat amb els malalts, ia la acurada instrucció de les joves que em vinguin. Així vull complir tot allò promès i proposat per a més glòria de Déu. Amén. 6 gener 1826”.

Altar oratori Bisbat

Acabada la lectura, que va fer amb esperit i fervor inexplicable, el Sr. Bisbe li va donar la sagrada comunió. Va deixar que donés gràcies ella sola a l'oratori, en la qual va emprar la Mare hora i mitja, la va trucar després a la seva cambra de rebuda, ellahi va entrar amb la cara encesa, senyal del fervor del seu esperit, semblava un serafí abrasat en amor de Déu.

(silenci)

Cf Nonell II cap 10 pag 265-266.

Monitora 1

Hem escoltat la professió de Joaquina amb la fórmula textual que ens arriba a través de Nonell. 200 anys des d'aquelles paraules que avui continuen tenint una força que ens esglaia. La lectura d'Isaïes que ens regala la litúrgia, "... aixeca la vista al voltant, mira: tots aquests s'han reunit, vénen a tu; els teus fills arriben de lluny... el teu cor s'abocarà i s'eixamplarà" es fa realitat avui a la família Vedruna que té dones i homes de "tota raça, llengua, poble i nació" i que avui miren Joaquina amb cor agraït.

Cf Is60,1-6

Amb temor i tremolor, avui volem renovar els nostres vots i la nostra opció en la família Vedruna.

Amb Joaquina volem renovar el nostre vot d'obediència (s'encén la primera espelma). Lliurar-te, a tu el nostre Déu, tota la nostra voluntat, el nostre compromís de viure cada dia en l'escolta del teu projecte en cadascuna de nosaltres, a l'escolta de la teva Paraula que clama en la nostra realitat, per poder viure segons la teva voluntat.

Amb Joaquina volem renovar el nostre vot de pobresa (s'encén la segona espelma). Lliurar-te, a tu el nostre Déu, tot el que som i tenim, les nostres llums i les nostres ombres que només Tu pots il·luminar, i el nostre compromís de viure cada dia eixamplant la nostra taula, obrint casa nostra per compartir allò que som i tenim.

Amb Joaquina volem renovar el nostre vot de castedat (s'encén la tercera espelma). Lliurar-te, a tu el nostre Déu, tota la nostra capacitat d'estimar, el nostre compromís de viure cada dia acollint en la nostra vida aquells que no tenen on recolzar el cap, estimant sense mesura i exercint la maternitat amb aquells que poses al nostre camí.

Amb Joaquina volem renovar la nostra opció de seguir Jesús en aquesta família, a l'estil de Joaquina, fent-nos germans que caminem junts, que treballem pel Regne. Família que abraça necessitats, que estima sense dir prou, que reconeix, que "Tu, Senyor, ets el nostre únic Déu, i a tu i a la teva causa en el món volem lliurar la vida."(1)

(1) Pres de José Antonio García sj

Per acabar aquesta estona de pregària, ens volem unir a les comunitats de tot el món, que amb diferents llengües, diferents cultures, avui agraeixen el Sí de Joaquina. Ens unim a les germanes (en silenci portem al cor aquella germana que coneixem d'altres països), als laics/ques (en silenci portem al cor aquells laics que coneixem d'altres països), als nens, als joves, a les dones, als ancians... i altres necessitats que ens són encomanades i ens dirigim a Déu amb la pregària que ens agermana

Pare nostre...

I aollim avui la benedicció que ens fa Joaquina en el nom de la Santíssima Trinitat: Pare, Fill i Esperit Sant. AMEN

Canto: Oración de una mujer (Ain Karen: Según tu palabra – 12)

<https://share.google/EF3kVFNDZNOV8A9YR>

Padre, Hijo, Espíritu, ¡Santa Trinidad!

QUEDO, HIJOS MÍOS, SUPLICANDO A LAS TRES PERSONAS DE LA SANTA TRINIDAD QUE DERRAMEN, SOBRE VOSOTROS, SU BENDICIÓN.

Soy madre y como madre suplico, Padre amoroso, vuestra misericordia para mis hijos e hijas.

¡CONFIAD! Él es Padre bueno, ¡CONFIAD!

A ti, buen Jesús, suplico nazcas de nuevo en cada corazón de éstos, mis hijos e hijas.

¡CONFIAD!, con Jesús toda sobra, ¡CONFIAD!

Espíritu divino,

suplico hagas partícipes de tus dones y gracias a mis hijos e hijas.

¡CONFIAD! Su llama de Amor nos abrasa, ¡CONFIAD!

¡CONFIAD! Dios Trinidad os bendice ¡CONFIAD!

QUEDO, HIJOS MÍOS ...

